

Wzorcowe użyczenie do zadań 2, 3

Kuba
Skoneczkowski

ZADANIE 2

Skoro F jest skończenie wymiarowa to ma bazę $\{e_i\}_{i=1}^n$ i $\forall x \in F$

$$x = \sum_{i=1}^n a_i e_i, \quad a_i \in K$$

Definiujemy $\varphi_i: F \rightarrow K$ wzorem

$$\varphi_i(x) = a_i.$$

Takie φ_i są ciągłe na $(F, \|\cdot\|_E)$. Istotnie, wzór $\|x\|_1 = \sum_{i=1}^n |a_i|$ zdefiniuje normę na F i mamy

$$\sup_{\|x\|_1 \leq 1} |\varphi_i(x)| = \sup_{\sum_{i=1}^n |a_i| \leq 1} |a_i| \leq 1$$

czyli φ_j jest ciągły na $(F, \|\cdot\|_1)$. Jednakże na skończenie wymiarowych przestrzeniach normy są równoważne więc φ_j jest też ciągły na $(F, \|\cdot\|_E)$.

Z tw. H-B φ_j można przenieść do $\tilde{\varphi}_j \in E^*$.

Sprawdzamy, że $\tilde{\varphi}_j$ spełniają warunki zadania.

Niech $x \neq 0$, $x \in F$. Wtedy $\tilde{\varphi}_j(x) = \varphi_j(x)$. Zatem

$$0 = \varphi_j(x) \Rightarrow a_j = 0 \quad \forall_{j=1, \dots, n} \Rightarrow x = 0.$$

Spektrum.

Komentarze:

(1) Ciągłość $\varphi_j : F \rightarrow \mathbb{K}$ można też było argumentować mówiąc że każdy funkcjonal na sk. wym. przestrzeni jest ciągły (dowód jest taki jak powyżej).

(2) Często osób ciągłość takiego nuta ma wektor bazy uważała za oczywistą. To jest jasne w przestrzeniach Hilberta (bo $|\langle x, e_i \rangle| \leq \|x\|$). Natomiast w przestrzeniach Banacha tak być nie musi. Klasyczny przykład to wielomiany na $[a, 1]$

z normą $\|\cdot\|_1$ i.e. $(\mathcal{P}[0,1], \|\cdot\|_1)$. Definiujemy

$$\varphi_0(a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n) = a_0.$$

Wówczas $(x-1)^n \rightarrow 0$ w $\|\cdot\|_1$ z tw. o bliskości zmaioryzowanej ale $\varphi_0((x-1)^n)$ skacze między -1 i 1 więc φ_0 nie jest ciągłe w zene.

(3) Były osoby próbujące zrobić rozkład na sumę prostą $E = F \oplus G$ dla pewnej domkniętej przestrzeni G . To jest ponownie własność p. Hilberta (wtedy $G = F^\perp$). Ogólnie, w przestrzeniach Banacha się tego zrobić nie da: klasyczny przykład to c_0 jako domknięta podprzestrzeń ℓ^∞ . Można to przeczytać tutaj:

<https://math.stackexchange.com/questions/132520/complement-of-c-0-in-ell-infty>

Inna sprawa, że wnioskiem z tego zadania jest to że dla F skończenie wymiarowych taki rozkład istnieje. Bierzemy $G = \bigcap_{i=1}^{\infty} \ker(\varphi_i)$.

ZADANIE 3

Mamy do pokazania dwa twierdzenia.

1) $F \subseteq (F^\circ)^\Delta$. Niech $x \in F$. Mamy spr. że

$$\varphi(x) = 0 \quad \forall \varphi \in F^\circ$$

Ale F° to zbiór takich φ znikających na F
więc $\varphi(x) = 0 \quad \forall \varphi \in F^\circ$.

2) $F \supseteq (F^\circ)^\Delta$. Zastójmy, że istnieje $x \in (F^\circ)^\Delta$ ale
 $x \notin F$. To standardowy setting do zastosowania
geometrycznej wersji tw. H-B do zbiorów:

(A) F - domknięta, wypukła (bo podprzestrzeń),
niepusta

(B) $\{x\}$ - zwarty, wypukły, niepusty.

Zatem, istnieje $\varphi \in E^*$ oraz $\lambda \in \mathbb{R}$ takie, że

$$\sup_{y \in F} \varphi(y) < \lambda < \varphi(x) \quad (*)$$

Ponieważ F jest podprzestrzenią liniową to warunek $\sup_{y \in F} \varphi(y) < \lambda$ implikuje $\varphi|_F = 0$ (funkcja liniowa nie może być ograniczona na podprzestrzeni liniowej bo inaczej można go zawsze skalować).

Zatem (*) daje $0 < \lambda < \varphi(x)$ oraz $\varphi|_F = 0$.
Czyli $\varphi \in F^\circ$ więc $\varphi(x) = 0$ bo $x \in (F^\circ)^\Delta$.

Spójność z $\varphi|_F = 0$.

Komentarze:

(1) Gdy F nie jest domknięta to ten sam dowód pokazuje że $(F^\circ)^\Delta = \overline{F}$.

(2) Na to zadanie należy patrzeć jak na uogólnienie dobrze znanego faktu z p. Hilberta.

Gdy $M \subset \mathbb{R}$ podprzestrzenią to $(M^\perp)^\perp = \overline{M}$.

(Z tw. Riesz o reprezentacji mamy $M^\circ = M^\perp$)